

- ۱- گزینه «۴» - اگر چه منال سعديا ساختار نهی دارد، در این مصراع دو قضیه دیده می‌شود.
چرخ شنید ناله‌ام ← چرخ (موضوع) شنونده ناله‌ام (محمول) بود (نسبت)
گفت منال سعديا ← چرخ (موضوع) گوینده منال سعديا، (محمول) بود (نسبت)
بررسی سایر گزینه‌ها:
- گزینه «۱»: بی‌معناست / گزینه «۲»: بیانگر احساسات درونی است / گزینه «۳»: امری است؛ بنابراین این سه مورد قضیه نیستند (اژدری) (درس ششم)
- ۲- گزینه «۲» - میزان این نسبت در رشته آمار مشخص می‌شود و به همین سبب اظهار نظر در مورد رعایت یا عدم رعایت این شرط در حوزه کار عالم علم آمار است، نه منطق‌دان. (اژدری) (درس پنجم)
- ۳- گزینه «۱» - کتاب قطور من یک مفهوم کلی است؛ بنابراین قضیه مورد نظر محصوره است. رد قسمت اول گزینه «۲»
قضیه محصوره به چهار نوع است؛ بنابراین چهار حالت برای قضیه مورد نظر قابل فرض است. رد قسمت اول گزینه «۳»
قضیه سالبه جزئی یک قضیه محصوره است و موضوع هر قضیه محصوره‌ای باید یک مفهوم کلی باشد. به این ترتیب «مردم» (که به لفظ خاص مردم اشاره دارد) و همین انسان (که صفت اشاره دارد) خاص بوده و نمی‌توانند موضوع یک قضیه سالبه جزئی باشند.
پس با توجه به این که گزینه «۳» رد شد، پاسخ گزینه «۱» است. (اژدری) (درس پنجم)
- ۴- گزینه «۳» - برای تشخیص اجزای یک قضیه حملی آن را در قالب الف ب است بازنویسی می‌کنیم:
ما (موضوع) سپاسگزار تمام کسانی که در طی این سال‌ها برای ما زحمت بسیار کشیده‌اند (محمول) هستیم (نسبت). (اژدری) (درس ششم)
- ۵- گزینه «۲» - در این مثال، پروین با مشاهده نمونه‌های جزئی در روزهای متعددی متوجه آوازخوانی پرندگان در ساعات صبح‌گاهی شده است و نتیجه گرفته است که پرندگان همواره در ساعات صبح‌گاهی آواز می‌خوانند. به عبارت دیگر او پس از مشاهده چند نمونه جزئی حکم آن نمونه‌ها را تعمیم بخشیده به یک نتیجه کلی رسیده است. به این ترتیب او از طریق استقرای تعمیمی به یک نتیجه رسیده و با کمک آن متوجه شده است که هنوز صبح نشده است. (اژدری) (درس پنجم)
- ۶- گزینه «۲» - برای حل این گونه سوالات از آخر شروع می‌کنیم:
بعضی ب الف است ← عکس ← بعضی الف ب است ← متداخل (اژدری) (درس هفتم)
- ۷- گزینه «۲» - در مکالمات روزمره گاه از سوره‌های غیر استاندارد استفاده می‌شود و گاه در استفاده از سوره اهمال می‌شود، برای تشخیص نوع این قبیل قضایا به بازنویسی یا اصلاح آن‌ها داریم:
«آ»: هیچ‌کس جز حمید = بعضی دانش‌آموزان ← بعضی دانش‌آموزان به مدرسه نیامدند ← سالبه جزئی
«ب»: حتی یک نفر هم = هیچ‌کس ← هیچ‌کس از این اتفاق خوشحال نشد. ← سالبه کلی
«پ»: قوانین همواره کلی هستند ← هر آبی در صد درجه می‌جوشد. ← موجه کلی
به این ترتیب در میان این قضایا موجه جزئی دیده نمی‌شود. (اژدری) (درس ششم)
- ۸- گزینه «۴» - هنگامی که مانند یک کارآگاه عمل می‌کنیم استدلال ما از نوع استنتاج بهترین تبیین است. این استدلال نوعی استقرا است و بنابراین نتیجه آن قطعی نیست (گزینه «۱») - استنتاج بهترین تبیین در زندگی روزمره کاربرد بسیار دارد (گزینه «۲»). در مسائل علمی نیز از این نوع استنتاج جهت بررسی فرضیه‌های علمی استفاده می‌شود (گزینه «۳»).
اما استدلالی که مبنای آن براساس تخمین بنا شده است استقرای تعمیمی است. بنابراین گزینه «۴» برای کامل کردن عبارت مورد نظر نامناسب است. (اژدری) (درس پنجم)
- ۹- گزینه «۴» -
هیچ ب الف نیست ← متضاد ← هر ب الف است ← عکس ← بعضی الف ب است.
بعضی ب الف است ← متداخل ← هر ب الف است ← نقیض ← بعضی ب الف نیست.
رابطه بین این دو قضیه تداخل تحت تضاد است که از طریق حذف گزینه نیز قابل تشخیص است. (اژدری) (درس هفتم)
- ۱۰- گزینه «۳» - بررسی موارد:
«آ»: هنگامی که می‌گوییم (بعضی الف ب است) لزوماً به این معنی نیست که فقط بعضی الف ب است، بنابراین ممکن است (بعضی الف ب نیست) کاذب باشد.
«ب»: (بعضی ب الف است) عکس مستوی قضیه‌ای است که از صدق آن باخبریم، بنابراین صادق است.
«پ»: (هر الف ب است) متداخل قضیه‌ای است که در اختیار داریم و در تداخل نمی‌توان از صدق جزئی به نتیجه‌ای رسید.
بنابراین «ب» و «ج» نادرست هستند. (اژدری) (درس هفتم)